СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
РІК LII. Ч. 30. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, вівторок, 15-го лютого 1944. No. 30. NEW YORK and JERSEY CITY, Tuesday, February 15, 1944. VOL. LII.
ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

АМЕРИКА ДУМАЄ ЗА НАЛАДНАННЯ ПОЛЬСЬКО-СОВЄТЬКОГО СПОРУ

ВАШИНГТОН. — Уряд Злучених Держав йде по лінії обережної невтральности в польсько-російськім спорі за границі. Уряд не проголошує своїх старань в справі поновного зближення совєтського уряду і польського уряду на вигнанню, бо вважає, що для повоєнної співпраці всіх держав потрібне глибше приготування. Розеднання між Польщею й Совєтами вважає Америка за вислід 20-літньої ізоляції Совєтів від західнього світу. В тому часі Росія гляділа з підозрінням на всякий крок сусідів і приймала з негодуванням всякі обиди, кидані на її адресу чи в пресі чи в промовах. Одначе після московської конференції Росія розуміє, що всяке непорозуміння між Аліянтами є загрозою для миру і тому Росія теж поступає дуже обережно відносно своїх сусідів. З дипльоматичних кол у Вашингтоні даються чути голоси, що Росія має право домагатися від Польщі приязного наставлення польського уряду і тому може теж негодувати на деяких людей в польському уряді. Також признають в дипльоматичних колах потребу вислухати бажання тих поляків, що залишилися на своїй території і ведуть підпольну боротьбу проти наїзників.

ПЛЯНУЮТЬ ВЕЛИКІ ОБМЕЖЕННЯ В КОНСУМЦІЇ КОНСЕРВОВАНИХ ХАРЧІВ.

ШІКАҐО. — На конвенції знавців консервування харчів заявив заступник директора Бюра Адміністрації Воєнних Харчів С. В. Кичен, що в 1944 році прийде дуже велике обмеження в видаванню консервованих харчів у бляшанках для цивільного населення. Як приклад подав такі цифри: В минулому сезоні уряд випустив 30,000,000 скринок деяких харчів у бляшанках, а цього року випуститься лише 17,000,000 тих самих харчів. Назагал вийде, що консервована городина буде обмежена на 19 відсотків, а консервовані овочі у бляшанках аж на 43 відсотки в біжучому році.

ВИЛКІ ДОМАГАЄТЬСЯ ПОШИРЕННЯ ТОРГОВЛІ З РОСІЄЮ Й КИТАЄМ.

САН ФРАНСИСКО. — Вендел Вилкі виголосив промову по радіо, а в ній розвинув плян поширення торговельних взаємин з Росією та Китаєм на підставі „відповідальної підприємчивости" радше ніж на підставі „вільної підприємчивости." Вилкі звернув увагу, що західні стейти Америки мають доволі способів розвинути свої продукти, щоб кинути їх на ринок в Росію та Китай, заки прийдуть інші держави із своїми продуктами.

ЮНІЯ СТОЛЯРІВ ПРОТИ ПОЛІТИКИ НОВОГО РОЗПОДІЛУ.

ЛЕЙКЛЕНД (Флорида). — Юнія Юнайтед Бродергуд оф Карпентерс енд Джойнерс, що числить 600,000 членів і приналежна до Американської Федерації Праці, з нагоди річної конвенції проголосила резолюцію, в якій критикує теперішню економічну політику Нового Розподілу. Резолюція домагається від обох великих партій економічної політики на підставі таких засад: Збереження вільного підприємства; усунення бюрократії; стримання змагань до опікунства („патерналізму"); створення післявоєнних занять дорогою приватних підприємств; затримання осягів робітництва; забезпеки краєвих інтересів.

ВОЛЕС ЗАПОВІДАЄ ПОНОВНУ НОМІНАЦІЮ РУЗВЕЛТА.

ШІКАҐО. — У розмові з ґазетярами висловився віцепрезидент Волес, що Рузвелт буде вибраний учетверте президентом Злучених Держав, бо це певне, що конвенція Демократичної Партії, яка відбудеться в Шікаґу, проголосить його своїм кандидатом одноголосно. Волес відбув подорож по західних стейтах і завважав, як каже, що населення цих стейтів стоїть за поновний вибір Рузвелта.

БУДУТЬ ДАВАТИ ПОЗИЧКИ НА ПЕРЕМІНУ ГОСПОДАРКИ ПІСЛЯ ВІЙНИ.

ВАШИНГТОН. — Ріконструкшен Файненс Корпорейшен проголошує, що з урядових фондів можна буде дістати позички на легкі сплати для перебудови промислових підприємств із воєнних на мирові. Одначе звертають теж увагу, що фонди будуть постачані в порозумінню з приватними джерелами фінансів.

ПЛЯНУЮТЬ ПОСЕРЕДНИЦТВО РОСІЇ В МИРІ З ЯПОНІЄЮ.

ВАШИНГТОН. — У дипльоматичних колах появилася вістка, що Америка використає приязнь Росії для посередництва в заключенню миру з Японією. Це буде в відплату за те, що колись Америка посередничила в заключенню миру у війні між Росією й Японією. Японія тепер бачить наглядно, що вона програла і тому буде склонною до миру.

Участь нюйорських українців в Бондовій Кампанії Українського Конгресового Комітету

НЮ ЙОРК. — В неділю, 13. лютого, відбувся в Купер Юніон, в Ню Йорку, здвиг в справі закупна додаткових бондів Четвертої Воєнної Позички, в звязку з Ударною Бондовою Кампанією, веденою заходами Українського Конгресового Комітету для продажу між американськими українцями бондів Четвертої Позички на суму пять міліонів долярів. Здвиг отворив і ним проводив адв. М. Гаврилко, голова Обєднаного Комітету Українсько-Американських Організацій міста Ню Йорку, якого заходами влаштувано цю імпресу. П-на Люба Ковальська відспівала на початку американський гимн, а при кінці здвигу — український, як теж виступила з окремою точкою в мистецькій частині програми. Відступила свій талант для доброї цілі теж співачка п-на Марія Полиняк. Двічи виступав з сольоспівами славний оперовий співак, Михайло Голинський, сердечно витаний зібраними. Акомпаніювали п-ни Віра Стеткевич і Оля Дмитрів. Та властивою ціллю здвигу була продажа воєнних бондів. Для цеї ціли філія Нешенел Ситі Бенк відступила свій персонал, на чолі з менаджером, містером Фоселем, що урядували при столах на коритарі в такий спосіб, що скоро справлялись з продажжю бондів, не перешкоджуючи нічим програмі, що її виконувано на салі. Адв. М. Гаврилко обговорив загально бондову кампанію, взиваючи до якнайчисленнішої участи. Пані Клявдія Олесницька підкреслила той контраст, який є між нами, що живемо в запіллю в добрі й здоровлю, а тими нашими найдорожчими, що є в боєвих лініях і віддають усе за те, щоб ми могли жити в спокою. Як би ми не помогли справі навіть бондами, то як би ми могли поглянути в очі тим, що повернуть до нас з поля боїв без руки чи ноги, питала бесідниця. Містер Ламбарт Ферчайлд говорив як представник Державного Скарбу, висказуючи своє велике вдоволення з чудової програми і того, як іде закупно бондів, переплітаючи промову жартами. Д. Галичин заявив, що згідно з одержаним повідомленням на кредит Обєднаного Нюйорського Комітету закуплено на днях крім проголошеного вже одного міліона долярів бондів, ще другий міліон. Фірми, чи особи, що закупили бондів на два міліони долярів записали їх на „кредит" місцевого комітету не тільки тому, щоб ми могли виказати більшу суму проданих бондів, але головно тому, щоб це їхнє купно було заохотою для учасників здвигу купувати бонди. Д-р Л. Мишуга взивав купувати додаткові бонди з тою вірою, яку виявив Линколн, коли казав, що треба вірити, що праведне й справедливе є справжньою силою в світі, яка переможе, та в тій вірі виконувати те, до чого ми обовязані. П. Задорецький подав, що з нагоди цього здвигу його радіова програма продала вже бондів на $32,605.75, а спродані на галі за готівку бонди доходять до 60 тисяч долярів, так, що продаж дійде до сто тисяч долярів. Адв. Гаврилко подякував учасникам програми за безкорисну участь.

Дотеперішня продаж бондів у Ню Йорку виносить два міліони і сто тисяч долярів.

Встановляють з Москви Народову Раду в Польщі

ЛОНДОН. — Московське радіо подало до відома, що Союз Польських Патріотів у Москві зорґанізував у Польщі Польську Народову Раду. За звідомленням, Рада складається з представників польської хлопської партії, польської соціялістичної партії, польської робітничої партії й інших польських національних демократичних ґруп.

Звідомлення називає це консолідацією національних елементів у Польщі в обличчю повної руїни, якою грозять німці полякам. У Лондоні добачують у ньому рішуче бажання Москви зірвати всякі можливости порозуміння з польським урядом у Лондоні.

Московська „Правда" витає повстання Польської Народової Ради спеціяльною передовицею як повстання тіла, яке воює за Польщу не тільки словами, але й ділами, і то солідарно з червоною армією. Правда каже, що польський уряд на вигнанню відрізав себе зовсім від справжного польського народу, котрий воює з наїзником. Польських політиків у Лондоні, мовляв, ніхто не піддержує, з виїмком профашистівських аґентів, котрі помагають німцям.

„Правда" обвинувачує польських реакціонерів, що вони підбехтують німців винищувати українців і білорусинів, поширюючи чутки, що вони всі комуністи й ненавидять німців.

БРИТІЙСЬКИЙ УРЯД ЗАБОРОНЯЄ ПОЛЬСЬКУ ҐАЗЕТУ

ЛОНДОН. — Британський уряд відобрав дозвіл на видавання польського тижневика „Вядомосці Польске", котрий постійно виступав проти совєтського уряду.

Часопис почав виходити в Франції, а по упадку Франції перенісся до Британії. Редактора його, Зиґмунта Новаковского, остерігала британська цензура кілька разів, що він своєю критикою совєтського уряду підриває єдність Обєднаних Держав, але він далі вів свою політику. Тепер Новаковскі дивується, чому йому відобрано дозвіл на видавання ґазети, коли він подавав кожну статтю до британської цензури, а ця ні одної йому не зцензурувала.

ФІНСЬКІ ЗАХОДИ ДО ЗАМИРЕННЯ З РОСІЄЮ

СТОКҐОЛЬМ. — Шведські ґазети подали вістку, що фінські представники, вислані сюди на навязання звязків з московським урядом, уже найшли цей контакт. На чолі делеґації стоїть д-р Пасіківі, котрий зробив уже договір з Москвою в 1940. році.

ПОПРОБУЙТЕ АМЕРИКАНСЬКИХ ПАПІРОСІВ.—Зараз по пятах японських вояків у північній Бірмі йдуть качінські пластуни, дивна мішанина людей, але незвичайно справних вояків. На світлині один такий відділ частує американськими папіросами філядельфієць Френк Л. Норис, котрий служить в американському відділі, що теж воює проти японців у тій частині світу.

ПЯТА АРМІЯ АТАКУЄ ПІД РИМОМ

АЛЖІР. — У вістях з Італії наступив рішучий зворот на краще. Офіціяльний комунікат аліянтської головної кватири описує положення військ на фронті Анціо-Нетуно як вдоволяюче.

Пята армія перебрала в свої руки ініціятиву й почала надобре визискувати своє положення та добувати від ворога терен. У боях коло Апрілії німці ввжили повзів, з котрих вони викидали струї горіючої нафти. Одно мале село переходило з рук до рук кілька разів.

У всіх цих боях велику допомогу аліянтським сухоземним військам дають бомбовики. Завдяки їм аліянти мали дещо доспіхів, спеціяльно в околиці Касіна.

Офіціяльний аліянтський комунікат каже, що німці уфортифікували монастир на горі Касіно, та що через те аліянтські війська мусять бити по ньому з артилерії, не дивлячися на те, що монастир представляє важну історичну памятку. Врятувати її може тільки ворог, як винесеться з монастиря начас. Римське радіо доносить, що монастир уже був під обстрілом.

Аліянтські команданти висказуються з довірям про майбутній успіх аліянтських військ в Італії. Генерал Кларк заявив, що найближчий крок в Італії — вмашерувати до Риму.

АЛІЯНТСЬКІ БОМБОВИКИ ЗНОВУ БЮТЬ ПО ПА-ДЕ-КАЛЄ.

ЛОНДОН. — Американські повітряні сили в Европі кинули всю свою злучену ваґу проти округи Па-де-Калє й північної Франції, що тепер вважається головною інвазійною округою. В атаку брали участь „літаючі фортеці", „либерейтори" й „мародери". Боєвики інших держав закривали атаку бомбовиків, що вважається найбільшою атакою цеї війни на ці околиці.

У боях зострілено сім ворожих літаків. Ми втратили 4 важкі бомбовики й два боєвики.

СХІДНИЙ БЕРІГ ПЕЙПУСА ОЧИЩЕНИЙ З НІМЦІВ.

ЛОНДОН. — Московські комунікати говорять багато про успіхи російських військ на північному секторі. Там червона армія окружила й заняла важний стратегічний пункт Лугу, далі очистила зовсім з ворога східний беріг озера Пейпуса та за 5 днів офензиви забрала від ворога 800 місцевостей.

Червона армія находиться тепер на 43 милі від Пскова, важного пункту на залізниці до Варшави. Далі на полудне червона армія заняла вже Шепетівку, що лежить на старій польсько-совєтській границі.

Всі ворожі війська на секторі Корсуня на Україні находяться тепер під обстрілом червоної армії.

Кореспонденти чужинецьких ґазет, що відвідали Ленінград після того, як німці зірвали його облогу, оповідають про важкі переживання цього міста підчас облоги. Обчисляють, що підчас облоги в Ленінґраді згинуло від самих куль 5,000 осіб, а від голоду й недуг кілька разів стільки. Ранених було 15,000.

НІМЦІ ВИНИЩУЮТЬ УЗЯТИХ У ПОЛОН РОСІЯН.

АЛЕКСАНДРІЯ (Єґипет). — Пять росіян, що попали були підчас боїв у німецький полон і вирвалися з концентраційного табору бранців, оповідають тут про свої переживання. Кажуть, що німці хочуть усіх їх виголодити або вимордувати недуґами. Бранці одіті в лахи, вкриті вошами, дістають хліб, якого не можна їсти, і бевку; ослаблених і перемерзлих німці заставляють працювати по 10—15 годин денно в фабриках, копальнях і на дорогах.

НІМЦІ ВСАДОВЛЯЮТЬСЯ В ЛІТНІЙ ПАЛАТІ ПАПИ.

АЛЖІР. — Німецькі війська окупували й всадовилися в замку Ґандольфо, літній палаті папи, що лежить 12 миль від Риму. Вони видно мають на цілі заставити аліянтські війська бити по папській палаті як по воєнним обєкті.

КИТАЙЦІ ДЕРЖАТЬСЯ МІЦНО В ПІВНІЧНІЙ БУРМІ

ДОЛИНА ГУКОНҐ У БУРМІ. — Китайські війська вже твердо осілися в горішній частині долини Гуконґ в північній Бурмі. В три-місячних боях у цій околиці китайські війська, посилені американцями, прогнали зовсім японців та посунулися в Бурму на 60 миль.

Китайські війська вижидають заповіджених летунських посилень.

АТАКУЮТЬ РАБАВЛ БЕЗ УПИНУ.

АЛІЯНТСЬКА ГОЛОВНА КВАТИРА НА ПІВДЕННО-ЗАХІДНОМУ ПАЦИФІКУ. — Аліянтські бомбовики бють без упину по Рабавлу на Новій Британії. В останньому нападі скинено на три аеродроми 134 тони бомб та збито 3 японські літаки. У заливі затоплено 6 ворожих барж.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc.,
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед появою числа, в котрім оголошуючий хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
на пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
Число з суботи (з англійською частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	

З одної любої розмови...

Американський журналіст, Едгар А. Моврер, що пише на міжнародні теми, вифантизував розмову між „Сашою" і „Вандою". Тими, що розмовляють, мали би бути: Олександер Корнійчук, щойно назначений Сталіном комісар закордонних справ Советської України, та Ванда Васілевська, голова Союзу Польських Патріотів, себто такої польської організації, що істнує в Советах, а якої управа є в очах Сталіна польським урядом.

Та Олександер Корнійчук і Ванда Васілевска — це чоловік і жінка. Маючи це на увазі, як і ті великі політичні події, що тепер настають на сході Европи, особливо дотикаючі судьбу України і Польщі, Моврер, як і многі інші, глядять трохи жартобливо, а трохи серіозно, на отсе подружє як на щось таке, що нагадує польську королеву Ядвигу та її подружжя з великим литовським князем Ягайлом. Та не про те тут іде, а про що іншого. Іде про ту „тиху і любу розмову", десь по. півночі, коли то „Ванда" не могла чогось заснути, а „Саша" запитав про причину. І довідався, що спати не дає їй — Львів, що, на її думку, можливо, повинен таки залишитись при Польщі як „польське місто", бо й Східна Галичина ніколи не належала до Росії. . . Будучи комуністкою і великою обожательскою „великого вожда Сталіна" ще не означає, щоб зрікатись польських земель, каже „Ванда".

„Саша" відповів, що „Ванда" говорить як „польська націоналістка", так, як її тато, що був між тими, що заключали з Советами договір в Ризі. Радить їй добре переспатись, а потім доперва роздумати над тим, що говорить.

Та „Ванда" не дозволяє обиджати тата. . . Каже, що він досить натерпівся від царської Росії, що означає, що його польський націоналізм оправданий, а це забирає багато часу, щоб пристосуватись до змінених обставин. Вона ще підкресляє, що згодом навчить „Сашу", що все, що вона говорить має рацію.

І іде засипляти з тим, що Львів є польське місто, та що не можливо Польщі зректися таких міст як Холм, Грубешів, Замостя . . .

Моврер каже, що він не знає ні Корнійчука, ні Васілевскої. Але зате знає багато поляків різних відтинків, включаючи крайніх комуністів. Тому є того переконання, що всі вони, безогляду на партійну приналежність, є в польських патріотичних справах одної й тої самої думки.

В Моврера це зветься — „глибоким і пристрастним патріотизмом".

Коли-ж тепер брати ось ту вигадку Моврера реально, то вона означалаб, що Ванда Васілевска, вийшовши заміж за українця Олександра Корнійчука, є в очах американського журналіста тою польською патріоткою, що використовує партійну приналежність, своє становище і своє подружжя — для Польщі.

Фінляндія знов на овиді

Як Ленінград зістав звільнений від націстівської облоги, а советські війська вступили на територію Лотви, то відразу стала актуальною справа балтійських держав. А з нею, як відомо, тісно звязана теж і справа Фінляндії.

Оскільки іде про Совети і балтійські держави, то для них отся справа вже „вирішена". Вони і слухати не хочуть про якусь іншу злагоду як ту, що ті держави мають „назад вернути" до Росії. А властиво, коли говорити новою дипломатичною советською мовою, то мають тепер увійти в склад 16 советських автономних республик, з якими знайдеться СССР „у новому повоєнному ладі". Фінляндія вправді ще не входить в склад СССР, але іде підготовка, щоб ввійшла.

Наш уряд знов звернувся до Фінляндії з порадою закінчити війну з Советами. І тяжко подумати, щоб Фінляндія того не розуміла, що саме тепер крайна пора, щоб війну закінчити і якось себе вратувати. Питання тільки, чи вона взагалі може себе вратувати.

Так виглядає, що Совети готуються до рішального наступу на Фінляндію, про що говорять нові бомбардовання. Та ще ясніше говорить про це теперішня советська пропаганда, що іде цілою силою проти теперішньої фінської влади. А як є у Советах пропагандний наступ, то це початок чогось іншого. Себто чогось такого, що є подібне до судьби балтійських держав.

Злучені Держави та Англія бажають собі, щоб Фінляндія зірвала цілковито з націстами та замирилась з Советами. Бажання цілковито оправдане і зрозуміле. Але тільки тоді, коли при тому замиренню не буде заважувати тільки один голос, себто голос Советів. Значить, що Злучені Диржави та Англія повинні бути чи стати посередниками в замиренню, бо тільки в той спосіб Фінляндія, хоч понесе втрати, але виратується, бо в противному випадку — цілком пропаде.

Та, якщо даємо Советам вільну руку в порядкуванню Европою, то Фінляндія не має ніякого іншого виходу, а мусить тільки піддатись Москві. Та колиб у тій справі могли мати голос теж й інші, то таким голосом булоб тут посередництво, в першу черґу Злучених Держав і Великої Британії. А коли його не видно, то хіба тільки тому, що Совети собі цього не бажають, бо самі хочуть цю справу рішати, як і рішати всі інші подібні справи, що відносяться до їх ближчих чи дальших сусідів.

Ось і тому справа замирення Фінляндії є міжнародною справою. Від того, як піде з нею, залежатиме, чи буде в Европі заважувати диктатура, чи буде тільки полагоджування проблем, щоб нігде не заважувала сама тільки груба сила, а тільки справедливість, поперта міжнародним авторитетом, створеним для цеї цілі Обєднаними Державами.

Проф. Микола Чубатий.

Святий Потрійний Союз та нинішні часи

Наполеон та Гітлер.

Доносила преса як німецькі війська ввійшли до Парижа, то Гітлер зараз відвідав крипту церкви Інвалідів з гробницями славних французьких військовиків. Там спочив також перевезений з острова Святої Олени великий завойовник Европи сперед сто трицять літ, Наполеон Бонапарте. Хто був у паризьких Інвалідів, знає що гробниця Наполеона спочиває у підземеллю та її оглядають відвідувачі з горішного балькону, отже споглядаючи на трумну великого корсиканця згори. Та це не подобалося Гітлерови. Він сказв, що волів би, щоб його труна колись була поставлена високо, та щоб на неї споглядали люди з долини догори.

У цій дрібниці укритий погляд Гітлера на Наполеона. Виходить, що Гітлер не тільки дорівнав Наполеонови, але ще його перевищив. Обєктивна оцінка Гітлера завойовань мусить поставити його не на один поверх, але на ціле небо нижче Наполеона. Наполеон Бонапарте, завойовуючи цілі краї Европи, подібно як Гітлер, ніс всюди свободу для народів, подібну до тої свободи, що її осягнули французи в великій Французькій Революції, себто касував стани, впроваджував рівність людини. Навпаки Гітлер у всіх ним завойованих краях впровадив реакційні погляди про нерівність людей, про вищість членів німецького народу над членами ненімецьких народів. І хотяй Гітлер вчинив завойовання простором рівні може й Наполеонови, то одначе морально він стоїть далеко нижче французького бога війни сперед сто трицять літ і напевно не будуть на його гробницю наступні покоління споглядати так, як нині споглядають на гробницю Наполеона у паризьких Інвалідів навіть згори, з одноповерхового бальконy.

Та невходячи в моральну оцінку вартости обидвох завойовників, слід ствердити, що наслідки для світа мабуть будуть подібні. Завойовання Наполеона стали небезпечними для тогочасних потуг Европи, для Анґлії, Росії та Австрії, і вони були у смертельнім страху, щоб ті завойовання не повторилися вдруге. Ролю нинішного Винстона Чорчила сперед більше ніж сто літ відіграв в Анґлії премієр Піт Молодший, що став таксамо непримиримим ворогом Наполеона, як Чорчил є нині ворогом Гітлера.

Страх тодішних европейських потуг перед подібним завойовником, яким став Наполеон, пхнув европейські потуги до тісного союза трьох держав, що взяли на себе відповідальність за майбутнє тогочасного світа. Так повстав відомий Потрійний Святий Союз.

Потрійний Святий Союз та його політика.

По пораженню Наполеона під Ватерльо (1815) та по вивезенню цього небезпечного корсиканця як міжнародного вязня на остров Святої Олени вигнання зібралися представники всіх держав Европи на міжнародну конференцію у Відні, щоб наново упорядкувати світ. Публично говорилося про тривале замирення світа, про новий порядок на засадах Евангелії, яку — по думці переможців — нарушив Наполеон, але наділі про все рішали не представники держав чи народів Европи, тільки три потуги: Англія, Австрія та Росія, які взяли на себе порядкування світа таємними договорами, заключеними між собою.

Поділивши поміж себе сфери впливів у тодішному світі, взяли на себе й відповідальність за збереження тривалого мира у світі. В тій ціли по Віденській Конференції ті три великі держави заключили між собою так званий Святий Потрійний Союз. Цей союз називав себе Святим, бо його члени говорили, що тепер хотять рядити світом по засадам евангелії.

Що лишилося з його святости показали найближчі роки. Немає мабуть сумніву, що дехто з членів Союзу, передовсім Англія, мав дійсно намір пхнути життя понаполеонівської Европи на шляхи міжнародної моралі, одначе до членів потрійного союзу належали також такі реакційні держави як Росія та Австрія. Провід союзу та головну керму переняв відомий австрійський реакціонер, канцлер Метерніх, жарливий прихильник поліційного правління народами в Европі.

Зі словами евангелія на устах, а з поліційними тайними рапортами та своєю ославленою політичною тюрмою на Шпільберґу, вдійсности, завів він такий гнет в Европі, якого не було вже давно. Не дармо історія назвала його жандармом Европи.

Денебудь явився якийнебудь свободолюбний рух, там являвся Метерніх та по консультації з царем Росії, всюди в безпощадний спосіб давив всякі прояви волі. Поліційна система Метерніха заглядала кожній людині в душу, в сумління. Найменше підозріння поліційного комісаря вистарчало, щоб людину запроторити на найстрашнішу доживотню вязницю, або щоб й повиснути на шибениці. Влада Метерніха сягала й поза границі його держави, на сусідні, менші, ніби самостійні або напів самостійні держави.

Таку саму систему, яку завів Метерніх в середущій Европі, завів на сході Европи другий „визнавець науки евангелії", лютий тиран, російський цар Микола І. Перед його розумінням Христової науки ніхто не був безпечний, ні такі ідеалісти як Кирило-Методиївські братчики в Україні, ні теж правдиво поступові росіяни. Все ломив та нищив безпощадно абсолютизм Святого Союзу.

Чи осягнули ті три потентати тривалий мир?

Часи по поваленню Наполеона, це часи найчорнішої реакції в Европі. Пригнетені всякі свободолюбні рухи ніби затихли. Понад трицять літ панував тривалий мир як на цвинтарі. Але це був тільки позірний мир, назовні, бо не зважаючи на ревність австрійської та російської поліції свободолюбні рухи таки жили та буйно розвивалися під землею. В Італії буйно процвитав революційний рух карбонарів, а потім молодої Італії, що раз то сильніше зрушував основи панування Австрії над Італією. Революційний рух під Росією вибух в Революції Декабристів у Росії та Україні, а в Польщі в Листопадовім повстанню. Подібні революційні рухи ширилися в Німеччині, в Греції, серед полудново-словянських народів, а передовсім у самій Австрії. Треба було трицять літ, щоб ці революційні рухи спалахнули одною всеевропейською революцією, відомою в історії під назвою Весни Народів 1848 року, що пробудила також західних українців до живішого національного життя.

Показалося, що бажаного так всіми тривалого мира не запровадив Святий Потрійний Союз понаполеонських часів тому, що цей мир був збудований на давленню волі народів, якої здусити ніхто не в силі. „Не скуєш душі живої і слова живого", писав саме тоді наш ґеній Тарас Шевченко, теж один із гноблених та переслідуваних одним із вожак Святого Потрійного Союзу, царем Миколою І.

Потрійний Союз та нинішні часи.

Часи по поваленні Наполеона дуже нагадують нинішні часи, коли ми вже близькі до поваленння гітлерівського насилля над світом. Ніхто не сумнівається, що світ відітхне по поваленню націстівської диктатури, що затискала нормальний віддих цілим народам Европи. Одначе перед світом остає ще таки і друга проблема: що далі? Чи бажання тривалого мира не буде знов як колись по упадку Наполеона окуплене волею мільйонів в Европі на те, щоб по 30 літах світ знов спалахнув у всесвітнім пожарі?

И тоді поняття евангельської свободи для одних із переможців мало реальний зміст, для других було найстрашнішою облудою, поза якою крилася охота гнобити всяку свободу та понижувати людську гідність.

Нині щораз частіше говориться теж про панування тільки трьох потуг на ідеалістичних засадах „чотирох" свобід для збереження тривалого мира на світі. Справді тривалим може бути мир опертий тільки на справедливости та свободі народів. Вдоволення народів стане найкращою запорукою тривалого мира. Хто хоче одначе будувати мир на володінні таких систем, як російського націонал-комунізму над більшою частиною Европи, той тривалого мира напевно не збудує. Він збудує мир на кілька літ. Це був би мир на кладовищі волі цілих народів. Право історії, право життя народів поучає, що самий день підписання такого мира стає все днем народження нової війни, святої війни народів за волю, за найсвятіше та природне право людини. Хто думає інакше, той не знає духовости новочасних народів, зокрема европейських народів.

ОЛ. ЛУГОВИЙ — Права автора застережені

ЧОРНІ ХМАРИ ІЗЗА ПРИПЯТИ

Історична повість з часів Хмельниччини.

24)

За пів години Тизенгавзен виплив десятками байдаків на ріку. Загрохотала литовська артилерія. Козацькі гарматки не озивалися. Старшини приняли ту мовчанку за добрий знак, — думали, що гарматки збиті. Аж засипали й козаки, примушуючи литвинів розплистися врозтіч. Байдаки змішалися. Веслярі гребли неохочо, старалися уникати граду куль. Тизенгавзен, стоючи на носі невеликого човна вганявся по ріці від байдака до байдака, кричав, лаявся, спонукував гребців налягти на весла, швидче переплисти зону гарматнього обстрілу, та нічого не помагало. Один по одному підхоплювала човни бистрина і вони, підганяні стрілами, поплили вниз. Охота до бою у вояцтва вигасла. Загрожувала ранішня поразка на самій вже ріці. Це бачучи Радзивил наказав ще одному німецькому полкови Оттенгавзена сідати в човни, настрашити бодай козаків своєю масою, не дати їм відпочивку від напруження. Слухняно Оттенгавзен швидко виконав наказ. Його полк був на Дніпрових водах вже через кільканадцять мінут.

Сама природа, мабуть, хотіла ще заощадити козакам життя у змагу з переважаючою в кількоро навалою. Заняті виправою ніхто з окруження Радзивила не завважив, що небо вкрилося чорною хмарою, здалека доносилися розкоти грому. Бачив хмару Тизенгавзен, та вперта німецька натура не дозволяла одержавши рішучий наказ його не виконати, а дисциплінованість — звернути увагу Радзивила. Окруження похопилося тоді, коли затягнулося хмарою сонце, знявся вихор, а по Дніпру розгулялися водяні баранчики, відбиваючи від берегів байдаки, жартуючи з людських зусиль добитися до будь якого берега. І природа й Дніпро змовилися з козаками їм допомагати; не допустити, щоб нога ворога стала в козацьких укрепленнях.

З литовського берегу закричали вертатись, бо бачили, що хвилі заливали вже байдаки. Однак добитись до берега не всі німці посміли. Струмками хлинув ливень. Кинувши полки своїй долі, окруження Радзивила спішно, наскільки дозволяли важкі панцирі, забралося на пасовище, де серед уставлених у три ряди возів челядь розбивала намети для війська. А німці, перемоклі й знеохочені ледви вилазили з байдаків. Проклинали по своєму і дощ, і Дніпро з козаками, й самого князя Радзивила. Виходили на суходіл, та не всі. Багато полонив їх старий Дніпро...

Ливень не переставав до вечора. По таборі потекли струмочки, підмивали намети. Військо поховалося в наметах, челядь примістилася хто де під возами. На зміну литовський цілий день гуркотіла небесна артилерія. Блискавки раз по раз прорізували пітьму. Побожна челядь хрестилася, у жаху шептала молитву при кожному ударі грому.

— Десь Перун і всі сили дябельські помагають тому хамству, козакам, — перешіптувалися потиху. — Ще відколи живу, не бачив такої зливи.

— Сам Бельзебуб козакові братом приходиться. Не здобувати нам тут. І чого князеви загануло збивати козаків? Адже шлях на Київ вільний.

— Коби хоч в ночі не стрілило князеви в гадку гнати нас на козаків. Усіх нас поглине Дніпро, — страхалися боязкі.

Пізно ввечері, коли устав дощ, в наметі князя відбулася воєнна нарада. Зібралися оба Тизенгавзени, Гротизиус, Донавай, Отенгавзен, Жаспер, Ропп та всі достойники литовського князівства. Піднялися спречки, нарікання за невдачу. Кожний достойник піддавав свій плян, як козацьку позицію захопити. Радзивил терпеливо вислухав всі нарікання й жалі, мовчки вислухав думок кожного старшини. Були голоси за розділенням армії, — частиною війська звязати рухи козаків за Дніпром, а з другою марш на Київ; були гадки всею силою обрушитись на козаків, знищити їх і тоді вже йти далі, та були й такі — нерозважні — що жадали походу на Чорнобиль по правому березі, тобто не чіпаючи більше козаків. Знайшлися прихильники кожного пляну і знову знялася спречка.

— Коли підемо, зіставивши в свойому запіллі козаків, відкриємо їм шлях на Річицю — говорили противники походу.

— В Річиці дасть їм раду майор Шварцгоф! — кричали прихильники.

— У Шварцгофа слаба залога.

— За те неприступний замок. А козаки не підуть на Річицю. Старатимуться скоріше дістатися до Київа.

— Краще розділити армію — пропонував Єльський, маршалок Пинський. — Обложити козаків, не допустити їм харчів і припасів, тоді самі піддадуться. А кіннота наша за той час візьме Київ.

— Чи не може статися так, що й Київа не бачитимемо і тут козакам нічого не вдіємо? І під Київом чейже є козацькі полки.

— Певно! Хмельницький не залишив такого багатого міста без охорони! — перечили прихильники наступу.

— Заспокійтеся, ваші милости! — заспокоював розгарячених Мирський. — Стане ні по вашому, ні по їх, а так, як накаже його княжа милість.

— Згода! Наказуй, ясний князю! — кричали старшини хором.

Радзивил обдумував. Не брали уділу в спречках і всі чужоземні, наймлені старшини. В нарадах вони могли тільки доражувати, як військові спеціялісти, й тим ріжнилися від литовських достойників, з яких кожний командував своєю власною частиною й часто виступав самочинно всупереч рішенням гетьмана.

— А щож ви нам запропонуєте, вашмосці? — по мовчанці звернувся Радзивил до німецьких старшин.

— Ми вояки, ваша милість — відповів за всіх Донавай. — Рішення вашої княжої милости буде нашим рішенням.

(Дальше буде).

ҐЕНЕРАЛ ДОҐЛАС МЕКАРТУР підчас свого недавного лету понад Нову Ґвинею, як він розслідживав можливости дальшого наступу проти ворога.

ПРАЦЮВАТИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЦЕ, В ПЕРШІЙ МІРІ, ПРИЄДНУВАННЯ ДО НЬОГО ЯКНАЙБІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ.

РЕЗОЛЮЦІЇ

ДРУГОГО КОНҐРЕСУ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ,

що відбувся в суботу, 22. січня 1944 р. у Філядельфії, Па.

I. Наші воєнні змагання.

З УВАГИ, ЩО

безпосереднім і найвищим завданням американського народу є найвище напруження сил, щоб довести до перемоги краю і його союзників у війні проти націстівської Німеччини, Японії й їх сателітів,

З УВАГИ, ЩО

американці українського роду від самого початку теперішньої війни спонтанно й беззастережно пішли за покликом свого краю; і

З УВАГИ, ЩО

потрібно конечно дальших ще більших зусиль та жертв, заки прийде цілковита перемога; тому, з вище згаданих причин

ПОСТАНОВЛЯЄМО,

щоб оцей Другий Конґрес Американців Українського Роду, складений з представників українсько-американських громад усього краю, звернувся оце з зазивом до всіх американських українців продовжувати безупинно свої зусилля в тому напрямі, щоб забезпечити скору й рішальну перемогу; а дальше теж

ПОСТАНОВЛЯЄМО,

щоб оцей конґрес уповажнив Український Конґресовий Комітет Америки підняти відповідні старання, які є потрібні до об'єднання воєнних змагань американських українців в цілому краю з метою їх ще більше посилити і тим способом осягнути успіх в як найширших границях.

II. Ударна кампанія американських українців за Воєнні Бонди.

З УВАГИ, ЩО

наш уряд розпочав кампанію за Четверту Позичку, щоб добути засоби для запевнення перемоги над ворогами Америки і раз навсе прогнати небезпеку самовладного та поневолюючого диктаторства; та

З УВАГИ, ЩО

американці українського роду солідаризувалися щодо цілі й рішучости, а також щодо духа і думки, з нашим урядом в справі цілковитої поразки наших ворогів; тому

ЗАЯВЛЯЄМО ОЦИМ

торжественно, ми, представники українсько - американських громад, які зійшлися на оцей Другий Конґрес Американців Українського Походження, що кампанії за Четверту Позичку дамо повну підтримку; дальше

ПОСТАНОВЛЯЄМО,

що виконуючи нашу заяву, ми оце одобрюємо Пятьміліонову Українсько-Американську Ударну Кампанію за Воєнні Бонди, що триватиме від 18. січня до 15. квітня 1944 р., а котра та кампанія була започаткована й поручена Українським Конґресовим Комітетом Америки в порозумінню з Департаментом Скарбу Злучених Держав і за співділанням українсько - американських б е н е ф і тових орґанізацій, церков, ощадностевих установ та інших товариств і орґанізацій.

III. Червоний Хрест.

З УВАГИ, ЩО

війна, в кожній частині світу переходить саме тепер у рішальну фазу, що вимагає кожної одробини людського зусилля, яке лише можливе серед цих, що залишилися на домашньому фронті; і

З УВАГИ, ЩО

Американський Ч е р в оний Хрест обслугує наших вояків по цілому світі, так, що приносить їм таку пільгу й потіху, яку ми самі радіб їм дати, а водночас є готовий дати допомогу тут на місцях, у випадках нещастя; тому оце

ПОСТАНОВЛЯЄМО,

ми, представники українсько- американських громад, зібрані на цьому Другому Конґресу Американців Українського Походження, підтримати повною силою недалеку кампанію 1944-го року за Воєнний Фонд Червоного Хреста і оцим взиваємо американців українського роду згідно з їх найбільшою спромогою дати жертви на Червоний Хрест через свої місцеві українсько-американські відділи й товариства. Також взиваємо, щоб американські українці, свідомі цього, що Червоний Хрест цього року має важче завдання ніж коли небудь перед тим за ввесь час свого існування, дали більші жертви ніж колинебудь для допомоги Червоному Хрестови виповнили всі його завдання, які йому призначено; дальше теж

ПОСТАНОВЛЯЄМО,

щоб Український Конґресовий Комітет започаткував і перевів акцію для об'єднання благородної праці різнородних відділів або товариств українсько - Американського Червоного Хреста в цілому краю, і щоб у такий спосіб поширив круг ділання й видатність цеї праці, а водночас надав їй більшого значіння.

IV. Змагання до незалежности України.

З УВАГИ, ЩО

прийшов час, коли збройні сили та ідеї нашого краю і його союзників виказують перемогу на полі бою над брутальною потугою націстівської Німеччини й її сателітів, а наш край починає призадумуватися, який вигляд має прибрати будучий повоєнний світ, вважаємо порадним збоку американців, які унаслідили традицію Старого Світу, подати до відома уряду і співгромадян-американців своє особливе знання краю, з котрого вийшли, та народу, з якого походять, щоб таким робом підхід Америки до проблем у після-воєнній Европі, а зокрема до країв, з яких такі американці вийшли, був опертий на глибокім знанню всіх чинників і укритих сил, які входять тут в рахубу,

З УВАГИ, ЩО

це відноситься спеціяльно до нас, американців українського роду, бо Україна сьогодні находиться або під націстівською окупацією або під совєтським режімом і не має свого уряду на вигнанню ані ніякого іншого правдивого представництва, яке моглоб говорити в її імени; і

З УВАГИ, ЩО

український нарід на своїй рідній землі, позбавлений всякої нагоди свобідно висловити свої почування в цій справі, інстинктовно звертається тепер, як звертався і в минулому до нас, своїх американських свояків, розлучених від нього щонайбільше однією ґенерацією, щоб ми використали свободу й демократію, якою ми тут тішимося, і сказали про нього правду, а зокрема заговорили про його почування й змагання; з вище наведених причин, в імени наших земляків в Україні і в признанню їхнього вікового змагання до державної незалежности, та шоб там запанувала правда і справедливість, — ми, представники американсько-українських громад цілого краю, що зійшлися на цей Другий Конгрес Американців Українського Походження, тут у Філядельфії, в оцій „колисці американської свободи"

ПОСТАНОВЛЯЄМО,

подати до відома членів нашого уряду й інших співгромадян Америки ось таке **ствердження неоспоримих фактів про українську справу:**

Понад тисячлітна історія України виявляє, що український нарід вже в самих початках своєї появи на історичному овиді створив на сході Европи добре зорганізовану державу зі столицею в Києві та довго її обороняв перед наступом варвар, що століттями надтягали з Азії до Европи.

Хоч під напором тих диких орд ця стара українська держава впала, державницька ідея українського народу лишилася все живою та причинялась до відродження української держави, як тільки до нього була змога. В половині 17-го століття відродилась українська державність в формі української козацької держави. За наших часів, в роках 1917 та 1918, по революції в Росії та по розвалі Австрії, створив український нарід дві демократичні републики Східню та Західню, які з власної волі 22. січня 1919 року зєдналися в Одну Соборну Українську Народню Республику. Відроджена з волі народу та обєднана українська держава по трьох роках героїчної самооборони була знов повалена чужинецькими силами та впала жертвою поділу між Росію, Польщу, Румунію та Чехословаччину.

Впродовж чужинецького панування над Україною поміж двома світовими війнами український нарід був виставлений на небувалу національну ексермінацію та економічну експлоатацію. Та не зважаючи на терор окупантів, український нарід, де тільки міг та як тільки міг, маніфестував, що він не зрезиґнував та не зрезиґнує ніколи зі свого природного та історичного права стати на своїх землях самостійною нацією.

Поневолення українського народу в Европі було як у минулому так і в останніх роках причиною різних революційних відрухів, що спричиняли заколот в Европі. Це поневолення пробував використати новий наїзник Гітлер, що підняв теж і собі виправу на завойовання України. Подібні заколоти будуть повторюватися й по цій ційні, доки Україна не стане незалежною та вільною. Український нарід в Европі позбавило державної самостійности грубе насильство, тому згідно з основними воєнними цілями Обєднаних Держав йому повинна бути привернена самостійність.

В теперішнім спорі поміж СССР та Польщею за Західну Україну, до полагадження якого уряди Злучених Держав та Великої Британії офірують спорячим сторонам своє посередництво, Конґрес Американських Українців пригадує, що державну приналежність тої землі більшість населення сама вирішила ще актами з дня Першого Листопаду 1918. та 22. січня 1919. Ми переконані, що свою незломну волю жити власним державним життям готова людність Західної України потвердити теж і тепер, колиб їй тільки дали змогу виповісти свою волю свобідно без чужостороннього натиску.

Український нарід у боротьбі з націстами положив і далі кладе великанські жертви крови та майна; його постава прискорює остаточну побіду над ворогами людської свободи, й демократії.

Отже як в минулому, так і в теперішности український нарід став знову заборолом Европи проти наїзду брутальної сили.

У світлі згаданих фактів, а також з метою, щоб після перемоги запанувала правда й мир у Східній Европі, Другий Конґрес Американців Українського Походження звертає увагу на доказану сотками літ історичну конечність відбудови на всіх неоспоримо українських етноґрафічних землях незалежної демократичної української держави.

(Докінчення буде).

З КАМПАНІЇ ЗА ЧЕТВЕРТУ ВОЄННУ ПОЗИЧКУ

„ЧОРНОМОРСЬКА ҐЕРМАНІЯ".

Якраз бачив новинку, що німці, відступаючи з України, вивезли з Чорноморської округи назад до Німеччини 140,000 німців-кольоністів, нащадків тих, яких привезла в Україну цариця Катерина II., яку Шевченко у поемі „Великий Льох" називає лютим ворогом України, голодною вовчицею.

Запізнався я з такими кольоністами в 1918 році, коли то був на постою недалеко Одеси в такім німецькім селі Кляйн Лібенталь. Відома німецька пиха і погорда до українського селянина проявлялася на кожному місці. Село німецьке, тільки на краях кілька українських господарств. Одної ночі занялося обійстя українського селянина. Чи думаєте, що німці кинулися до ратунку? „Нехай горить цей хамут" — говорили.

Від початків свого поселення німці-кольоністи українцям завсіди шкодили і до українського питання в царській Росії відносилися ворожо. Вони підплачували тисячами рублів золотом одеський часопис „Русская Речь" за цькування і доноси та вигадки на українців. Їм треба було нищити відпорність нації, щоб забрати у свої руки землю на Причорноморщині. Тільки в самій Херсонщині, починаючи від Одеси, в 1914 році у їх руках було вже два міліони десяток орної езмлі з чотирьох міліонів усеї площі цієї землі. Причорноморщину вони називали „Тевтонія Ексіна" (Чорноморська Ґерманія). Корінне українське населення за допомогою російського уряду всіми способами нищили і випирали на переселення, переважно в Сибір.

З оттакими то паразитами український нарід мавби до діла, якби так Гітлерови вдалося завоювати Україну як німецьку кольонію. Кольонізація усіх українських територій „німецькою вищою расою" під охороною німецького штурмтрупера була би в таких великих розмірах, що український селянин найшовсяб у розпучливому положенню.

Інтересом українців є всіми силами помагати нищити наміри німецької експанзії на схід.

Наші сини, брати і мужі воюють, терплять і умирають в рядах могутньої і славної американської армії, щоби раз навсе зломити мілітарну силу агресивної Німеччини і Японії і встановити трівкий і справедливий мир для всіх народів.

Великі кошта цеї війни мусимо покрити ми „в цивілю". Наш добрий приятель „Дялько Сем" просить нас позичити йому на десять літ трохи наших заощаджених грошей. На процент!

Чи можете відмовити? Ні!

Купіть бонд за спеціяльною аплікацією з українським наголовком, яку можна дістати в українських інституціях і вішліть затверджений „рекорд ресіт", що є на самій долині цеї аплікації до:

UKRAINIAN AMERICAN WAR BOND DRIVE
847 N. FRANKLIN STREET,
PHILADELPHIA 23, PA.

В цей спосіб українці дістануть кредит в своїй пятьміліоновій кампанії.

П. Д.,
з Пресового Комітету

РОДИНА ЧОРЧИЛА. У середині дружина британського прем'єра. Коло неї її дочки: Мері Чорчил та пані Оливер.

До всього членства У. Н. Союзу!

Взиваємо все наше членство взяти активну участь в **4-тій воєнній позичці.** Обовязком кожного члена є не тільки самому закупити бонди на можливо найвищу суму, але також попрацювати над тим, щоб зверб'увати якнайбільше покупців з круга своїх знайомих та приятелів.

До цього обовязку взивають нас наші сини, брати, чоловіки, що віддають своє життя на полю бою за нас, нашу свободу, за наше краще завтра.

Виконати це є теж нашою патріотичною повинністю як членів У. Н. Союзу супроти теперішніх величезних воєнних вимог нашої країни.

До цього обовязку кличе нас і постанова Українсько-Американського Комітету Продажі Воєнних Бондів, що поставив собі за ціль розпродати в цій 4-тій воєнній позичці бондів на суму пять міліонів долярів.

Ми мусимо доконати того, щоб ця ціль була вповні осягнена. Тому берімся до праці негайно. Хай отже кожна членкиня і кожний член стануть активними працівниками в цій нашій кампанії за продаж бондів на суму пять міліонів долярів.

А щоб У. Н. Союз міг мати докладний реєстр щодо того, на яку суму воєнних бондів закуплять його члени в цій 4-тій воєнній позичці, то просимо:

1. Щоб кожний член, купуючи бонди в часі теперішньої 4-тої кампанії продажі воєнних бондів, вживав при купні бондів тільки цеї аплікації, на якій вгорі є напис: UKRAINIAN AMERICAN WAR BOND DRIVE, under the auspices of the UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE.

2. Щоб кожний член, купуючи бонди, домагався, щоб банк, почта, чи фабрика (залежно від того, де даний член буде купувати бонди) прибили свою печатку на посвідці, званій RECORD RECEIPT.

3. Щоб кожний член, виповнюючи посвідку (RECORD RECEIPT) подав на ній докладно своє імя і назвище, адресу, число відділу У. Н. Союзу, до якого належить, та суму закуплених бондів.

4. Щоб кожний член памятав, що цю виповнену посвідку (RECORD RECEIPT) треба висилати негайно на адресу: **UKRAINIAN AMERICAN WAR BOND DRIVE, 847 North Franklin St., Philadelphia, 23, Pa.**

ЗА ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
У. Н. СОЮЗУ:

М. Мурашко, гол. предс. **Д. Галичин,** гол. секр.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

З організаційної праці У. Н. Союзу.

По зборах, які відбулись 30. січня, де були заступлені майже всі відділи У. Н. Союзу стейту Конетикат, були обговорені різні справи, звязані з пятьдесятьлітним ювилеєм Батька Союза. Про це певно буде писати секретар зборів. Я від себе подаю тільки, як відділи виконують свою постанову, щоб довершити цього, що на них наложила головна канцелярія. Многі відділи почали таки надобре братись до приєднування нових членів. На перше місце вибився відділ 414; він уже виповнив свою квоту, але праці не залишає, а ще з більшим запалом працює, бо за минувший тиждень приєднав знов 10 нових членів. Крім цього продав за $6,000 бондів на наш рахунок. Цей відділ постановив собі здобути першенство в стейті Конетикат. Але чи йому це вдасться? Є ще інші відділи, котрі щойно починають свою роботу. Наприклад, відділ 277 це один з найбільших відділів в стейті і цей відділ до цього часу фігурував напереді щодо приєднування нових членів. Тому не думаю, що він так легко попустить, щоб хтось інший заняв його місце. Його урядники, а головно довголітний секретар, п. П. Курко, не допустить до цього. Цей відділ 277 вже обговорив зі мною плян праці і в найближчім часі пічне вписувати нових членів. Жалко, що один з наших більших відділів не був заступлений на згаданих зборах. Це відділ 254, котрий є в досить чисельній нашій українській громаді, але союзовими справами якось не дуже займається, головно в приєднуванню нових членів. Але я вірю, що й він в теперішню пору попрацює, щоб Батькови Союзови принести з нагоди його 50-літнього ювилею пару десяток нових членів.

На днях я відвідаю цей відділ, головно його урядників, щоб спільно обговорити плян праці. Від себе заявляю, що я залишаюся на необмежений час в стейті Конетикат, щоб помогти усім нашим відділам піднести стейт Конетикат до тої слави, що він мав перед роками. Тож берімся спільно до праці, а певно осягнемо намічену ціль. Щоб не було ані одного мертвого відділу до часу нашого ювилейного концерту, котрий відбудеться в місяці травні, в місті Ню Гейвен, де будуть проголошені усі відділи стейту, як вони працювали в цім ювилею.

Відділи, котрі хотять зі мною порозумітись, зволять писати на адресу:

ANTHONY MALANCHUK
40 James St., Pittsfield, Mass.

А. Маланчук,
організатор У. Н. Союзу.

ПІТСБУРГ, ПА.

До Відділів Пітсбурга й околиці.

Комітет Союзового Свята Пітсбурга і околиці відбув збори дня 30-го січня. На цих зборах ухвалено, щоби кожний відділ околиці Пітсбурга жертвував зі своєї каси якусь жертву на покриття розходів. Свято 50-літнього ювилею У. Н. Союзу відбудеться в неділю, 25. червня, у Вествю Парку, що вже є законтрактований. Рівнож приготовляються інші річи, які мають принести дохід з цього свята, а весь дохід має піти на українсько-американських ветеранів, які вернуть з війни. Щоби це свято дійсно випало якнайкраще, то це буде залежати від усіх відділів в околиці Пітсбурщини та їхніх урядників. Надіємось, що не буде такого відділу, щоб не зложив свою жертву, та щоб не брав участи в цім великім святі, а дохід зі свята буде для всіх тих українських вояків, що вернуть з війни.

Згаданий Комітет рішив ще раз скликати окружні збори на 27. лютого, точно в годині 3. пополудні, в Українській Салі, С. С. Карсон і 7. улиця, Пітсбур, Па. Проситься усіх відділових урядників, які вже мали запрошення на окружні збори з дня 28. листопаду, щоб на ті збори обовязково явились. На тих зборах буде дібраний Комітет до програми. Надіємось, що не буде ні одного такого відділу, щоб не мав представника, бо по цих зборах будуть оголошені всі відділи, які були і які не були. Це буде доказ, як хто дорожить Союзом і його 50-літним ювилеєм.

Теж проситься Товариства і Парохії околиці Пітсбурщини, щоб стрималися з іншими підприємствами на цей день 25. червня, щоб дати змогу гідно відсвяткувати це свято 50-літнього ювилею У. Н. Союзу.

М. Земледух, рек. секр.
1612 Ridge Avenue, Arnold, Pa.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.

Свято родичів українських вояків та воячок.

В четвер вечер 13. січня 1944 відбулося в Українськім Народнім Домі свято Організації Родичів Українських Вояків та Воячок, що служать в армії, фльоті та маринарськім корпусі Дядька Сема. Український Демократичний Клюб та Жіночий („Окзіліері") Клюб теж причинилися до успіху. Це був теж привіт українському Новому Рокови. На вивішенім службовім прапорі появилося 260 зірок та вояків з Перт Амбою, Сіварен, Вудбридж, Евінел, Фост Корнер і Есбері Парк, Ню Джерзі і з цих місцевостей прибули батьки вояків. Прийшли теж урядники відділів У. Н. Союзу, Провидіння, У. Р. Союзу, тов. ім. Івана Франка, й американські гості неукраїнського роду. Саля була переповнена і колядою „Бог Предвічний" розпочали приявні радісний вечір. Після того предсідниця Жіночого Клюбу Анна В. Попаца привитала гостей і представила голову Організації Родичів, гром. Дмитра Федчишина, як господаря вечера. Господар від себе привитав гостей а при тім згадав і про героїв-вояків, що вже наложили своїми головами за свободу Америки і добробут цілого світу. Згинули такі наші соколи: Іван Скочипець, Стефан Рудик, Іван Мороз. Їх пошанували приявні повстанням з місць.

Коли всі засіли до святочної вечері, господар покликав на товтместра адвоката Володимира Ваверчака, котрий привитав по українськи й по англійськи всіх гостей і потім покликував по черзі промовців. З українців промовили громадянки: А. Попаца, А. Стек, П. Чижик, Р. Чабрак, М. Маслій, А. Лабуда; громадяни: В. Ваверчак, Д. Федчишин, П. Щуцький, І. Гелета, В. Дригинич, Г. Мисак, Т. Космина, Н. Пацин, Т. Василишин, А. Бажан. Від американської фльоти складав желання офіцир Михайло Піхомський, а від летунського корпусу офіцир Василь Космина. Наспіло теж побажання від головної кватири Організації Родичів з Ню Йорку. Після відспівання американського й українського гимну в півночі, побажав усім „Щасливого Нового Року" предс. Д. Федчишин, а це, щоб усі діждалися витати як переможців героїв своїх синів та дочок, як будуть вертати домів після війни.

Д. Федчишин.

ПІТСФІЛД, МАСС.

Щоб краще йшла громадська робота.

Дня 6. лютого в нашій громаді були скликані загальні збори, щоби вислухати звіту п. А. Маланчука, делегата на Другий Український Конгрес. Делегат здав справоздання і вияснив громаді, нащо сликували Український Конгрес, як теж яке тепер завдання Український Конгресовий Комітет має виконати. Отож ми, як американські горожани українського походження, як хочемо, щоби нас хтось добре репрезентував і вияснював українську справу американцям і американському урядови, то мусимо на таку роботу дати відповідні фонди. Та їх ніхто не зложить, як ми самі не дамо. Це є наша справа і ми маємо такою справою цікавитись та її попирати. Бо доперва тоді наш Конгресовий Комітет, котрий ми вибрали, сповнить свою роботу.

Присутні вислухали з увагою тих щирих слів п. А. Маланчука. А теж потім зложили жертви на згадану ціль.

Жертвували: Іван Мартинюк $5; по $2: Никола Стефанюк Дм., Юрко Спасик, Марко Никорчук, Антін Маланчук, Олекса Яремій, Никола Стефанюк ст.; по $1: Анна Стефанюк, Катерина Коничак, Дмитро Кінаш, Домка Кінаш, Михайло Дарчук, Мих. Соколовський, Яків Харів, — Разом зібрано $24.

Я. Яремій.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ОЛИФАНТ, ПА. — На річних зборах Бр. св. Кирила й Методія, від. 86, вибрано такий уряд на 1944. рік: Г. Костик, предс.; Н. Дзядик, заст.; П. Польовий, кас.; Н. Добрянський, заст.; П. Саламаха, фін. секр.; О. Шийка, заст.; А. Тарас і І. Овесяник, контрольори; Н. Дзядик, доз. хорих. Місячні збори відбудуться в неділю, 20. лютого, зараз по відправі, де звичайно. Просимо всіх членів бути на зборах, бо є важні справи до вирішення. — Секр.

АСТОРІЯ, Л. АЙ. — Місячні збори Бр. св. О. Николая, від. 5, відбудуться в суботу, 19. лютого, в год. 7:30 ввечір, в гали У. Д. Клюбу, 31-14 — 30 Евеня. Просимо всіх своїх місцевих і позамісцевих членів і членкиць явитися на ці збори, бо маємо важні справи до вирішення. З нагоди 50-літнього ювилею У. Н. Союзу кожний член обовязаний узяти на це свято один тикет і за него заплатити. Кожний довгуючий член повинен вирівнати свій довг. Кожний член повинен виповнити аплікацію на воєнний бонд. Українські аплікації на воєнні бонди можна дістати на зборах. Кожний член повинен старатись приєднати нового члена. На наш відділ призначено зорганізувати 30 нових членів як ювилейний дар У. Н. Союзови. Не явившийся на збори член чи урядник підлягає карі згідно зо статутом. — За уряд: М. Левицький, предс.; Г. Василик, кас.; П. Барнич, секр.

ХТО З УКРАЇНСЬКИХ АРТИСТІВ-МАЛЯРІВ міг би намалювати мені образ **Вїзд Богдана Хмельницького до Києва,** у величині 54 цалі широкий, а 27 високий, оливною фарбою на полотні, то хай подасть ціну. Робота мусить бути артистична. Прошу писати на понижчу адресу:

NICHOLAS SEMOTIUK
354 — 13th Avenue N. E.
MINNEAPOLIS, MINN.

ПРАЦЮВАТИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЦЕ, В ПЕРШІЙ МІРІ, ПРИЄДНУВАННЯ ДО НЬОГО ЯКНАЙБІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ.

Де можна купувати Бонди?

Бонди можна купувати в кожній державній агенції продажу воєнних бондів, тільки треба все вживати до купна наших аплікацій, з написом:

UKRAINIAN AMERICAN WAR BOND DRIVE
under the auspices of the Ukrainian Congress Committee

Колиж хто хоче мати бонд з **українською** печаткою, то такі бонди можна одержати в таких **наших** державних агенціях:

а) **UKRAINIAN BUILDING & LOAN ASS'N**
847 N. FRANKLIN STREET, PHILADELPHIA 23, PA.

Офіс отворений в місяці лютні кожного вечора від год. год. 7—9 (крім неділі). Хтож висилає замовлення почтою, то мусить виготовити аплікацію та заслати чек або Мoні Ордер на імя:

UKRAINIAN BUILDING & LOAN ASS'N.

б) **UKRAINIAN SAVINGS COMPANY**
2190 W. TENTH STREET
CLEVELAND, O.

Офіс отворений кожного дня від год. 9 рано до 3 п. п.

в) **AMERICAN UKRAINIAN BUILDING & LOAN ASS'N.**
31 MORTON St., Rear
NEWARK, N. J.

Офіс отворений в пятницю від год. 7—9 ввечір та в неділю зараз по Богослуженню від год. 12—1.

Crippled children at the Dr. Joseph Pomeroy Widney high school Los Angeles are shown here at a Bond rally where they purchased a jeep for the army with proceeds of their War Stamp sales.

ТАРЗАН, ч. 920. Джунглева справедливість.

Як націсти наближалися до горючого табору, з дерев до них заговорив голос Тарзана.

„Бачите роботу Тарзанової руки? І вона ще раз ударить, поки вас зовсім не знищить".

Навіть найвідважніші націсти затремтіли зо страху, почувши страшний голос.

„Ви не проявляєте ніякого милосердя", говорив далі Тарзан, „і тому вам його не буде. Вас жде пімста джунглів!"